

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/111/2020
Identifikačné číslo spisu: 5313201345
Dátum vydania rozhodnutia: 26.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5313201345.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom vo Francúzskej republike, 750 09 Paríž, boulevard Haussmann 1, konajúcej na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, proti žalovanému I. Q., bývajúcemu v Č., J. XXXX, zastúpenému JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom v Čadci, Mierová 1725, o zaplatenie 1.416,37 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5 C 38/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. júla 2019 sp. zn. 8 Co 94/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 31. júla 2019 sp. zn. 8 Co 94/2019 a rozsudok Okresného súdu Čadca z 20. marca 2014 č. k. 5 C 38/2013-149 z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. marca 2014 č. k. 5 C 38/2013-149 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť pôvodnej žalobkyni CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783 (ďalej len „pôvodná žalobkyňa“) istinu vo výške 1.205,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. júna 2012 až do zaplatenia, trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 84,50 eur a trovy právneho zastúpenia 189,60 eur, ktorú sumu povolil žalovanému splácať v pravidelných splátkach po 30,- eur mesačne splatných vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich, alebo nedodržaním jej výšky, na účet pôvodnej žalobkyne uvedený v rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že pôvodná žalobkyňa poskytla 22. decembra 2004 žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil, podanou žalobou sa pôvodná žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy špecifikovanej v žalobe. Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodná žalobkyňa následne vo svojom písomnom vyjadrení súhlasila s tým, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej len istinu spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť pôvodnej

žalobkyni istinu spolu s príslušenstvom tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. S poukazom na finančnú situáciu žalovaného a so súhlasom pôvodnej žalobkyne mu súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil splácať dlžnú sumu v stanovených mesačných splátkach. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 31. júla 2019 sp. zn. 8 Co 94/2019 rozhodol o pokračovaní v konaní so žalobkyňou ako právnu nástupkyňou pôvodnej žalobkyne. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v časti splatnosti povinnosti uloženej žalovanému, v ktorej súd povolil žalovanému splácať istinu vo výške 1.205,19 eur spolu s príslušenstvom v pravidelných splátkach po 30,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich alebo nedodržaním jej výšky. V časti trov konania zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 70,18 % a vo zvyšnej časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý. Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina z 20. decembra 2014 č. k. 1 K 23/2014-225 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, a preto došlo v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) k prerušeniu konania. Podľa oznámenia správcu konkurznej podstaty žalovaného z 28. augusta 2015 si žalobkyňa v zákonnej lehote uplatnila pohľadávku priznanú napadnutým rozsudkom. Uznesením Okresného súdu Žilina z 19. marca 2019 č. k. 1 K 23/2014-416 bol konkurz na majetok žalovaného po splnení konečného rozvrhu výťažku zrušený. Z údajov Obchodného vestníka č. 237/2018 s dňom vydania 10. decembra 2018 pod č. K093785 zistil, že žalobkyňa ako jeden z nezabezpečených veriteľov bola uspokojená vo výške 276,89 eur. Keďže nezistil, že by bol podaný návrh na oddĺženie podľa § 166 zákona č. 7/2005 Z.z. a zrušením konkurzu nezanikajú pohľadávky veriteľov, ktorí neboli počas konkurzného konania uspokojení, po zrušení konkurzu na majetok žalovaného v konaní pokračoval. Odvolanie žalovaného čo do splatnosti uloženej povinnosti vyhodnotil ako nedôvodné, pretože nepriaznivá finančná situácia nemôže byť dôvodom zbavenia sa povinnosti dlžníka plniť svoje záväzky. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalovanému umožnil uhradiť dlh v splátkach vo výške 30,- eur mesačne, je správne, nakoľko súd pri určení výšky splátok akceptoval návrh žalovaného na pojednávaní 10. októbra 2013. Rovnako na pojednávaní 20. marca 2014 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu súhlasil s výškou splátok 30,- eur mesačne. V súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom žalovaného uviedol, že tento podľa predloženej lekárskej správy trval už v čase druhého pojednávania, kedy žalovaný so splátkami v uvedenej výške súhlasil. Poznamenal, že splátky určené súdom sú nižšie ako splátky dohodnuté v zmluve o úvere (48,- eur). Za opodstatnené však považoval odvolanie žalovaného čo do výroku o trovách konania z dôvodov uvedených v rozsudku. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil, konanie zastavil a priznal mu trovy celého konania v rozsahu 100 %. Dovolanie podal z dôvodu existencie procesných väd zmätočnosti rozhodnutia a jeho prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. b/, c/ a f/ CSP. Uviedol, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz, ktorý bol zrušený po splnení konečného rozvrhu výťažku, pričom žalobkyňa ako jeden z nezabezpečených veriteľov bola uspokojená vo výške 276,89 eur. V Obchodnom vestníku bolo následne 15. mája 2019 zverejnené, že Okresný súd Žilina žalovaného ako dlžníka oddlžuje. S poukazom na uvedené mal odvolací súd bez zbytočného odkladu konanie zastaviť podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., pretože v čase jeho rozhodovania 31. júla 2019 už mohol zistiť, že žalovaný bol oddlžený. Tvrdil, že postupom odvolacieho súdu, ktorý ho nevyzval na oznámenie konečného stavu konkurzného konania a prípadného rozsahu oddĺženia, došlo k znemožneniu strany sporu realizovať jej procesné oprávnenia a možnosti aktívne sa podieľať na konaní. Ak odvolací súd nezistil, že žalovaný je oddlžený, uvedené zakladá vadu zmätočnosti jeho rozhodnutia v zmysle § 420 písm. f/ CSP, pričom postup odvolacieho súdu označil za blížiaci sa k justičnému omylu (R 2/2016). V dovolaní poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), a to sp. zn.1 Cdo 71/2018, 2 Cdo 49/2018, 2 Cdo 8/2017, 3 Cdo 214/2017 a 7 Cdo

79/2018. Mal za to, že odvolací súd nesprávne zistil skutkový stav veci, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci. Zdôraznil, že rozhodnutím súdu o oddĺžení dlžníka bol naplnený zámer konania o oddĺžení. Dlžník je zbavený nesplateného zvyšku svojich dlhov a veritelia strácajú právo vymáhať svoje neuspokojené pohľadávky. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd v konaní pokračoval a nezastavil ho, došlo taktiež k založeniu zmätočnosťných vád konania v zmysle § 420 písm. b/ a c/ CSP. Po oddĺžení žalovaného s ním odvolací súd nemal v spore o zaplatenie peňažného plnenia konať ako s procesnou stranou. V tejto súvislosti poukázal na § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

6. Podstatou dovolacej argumentácie žalovaného bolo, že konanie malo byť zastavené z dôvodu čiastočného uspokojenia pohľadávky žalobkyne v konkurznom konaní a následného oddĺženia dlžníka - žalovaného.

7. V posudzovanej veci najvyšší súd z údajov uverejnených v Obchodnom vestníku pod č. 205/2014 zistil, že Okresný súd Žilina uznesením z 20. októbra 2014 sp. zn. 1K/23/2014 o. i. vyhlásil konkurz na majetok dlžníka - žalovaného. Z uznesenia Okresného súdu Žilina z 3. decembra 2018 sp. zn. 1K/23/2014 uverejneného v Obchodnom vestníku pod č. 237/2018 vyplýva, že súd schválil konečný rozvrh výťažku pre nezabezpečených veriteľov. Žalobkyňa ako jeden z nezabezpečených veriteľov sa uspokojila zo sumy výťažku po odpočítaní pohľadávok proti podstate vo výške 276,89 eur. Podľa údajov uverejnených v Obchodnom vestníku pod č. 60/2019 Okresný súd Žilina uznesením z 19. marca 2019 sp. zn. 1K/23/2014 zrušil konkurz na majetok žalovaného po splnení konečného rozvrhu výťažku. Najvyšší súd následne zistil, že Okresný súd Žilina uznesením zo 7. mája 2019 sp. zn. 5NcKR/1/2015 (Obchodný vestník č. 92/2019) rozhodol, že dlžníka - žalovaného oddľžuje.

8. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

9. Podľa § 166a ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) buduca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu. Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou.

10. Podľa § 166b ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z.z. za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje a/ príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5 % istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva, b/ príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu, c/ pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom, d/ zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom, e/ peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom, f/ trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára. Nevymáhateľnosť podľa odseku 1

sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

11. Procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z.z. je, že súd je povinný konania uvedené v ustanovení § 167e ods. 1 ZKR bez zbytočného odkladu zastaviť. Právna predchodkyňa žalobkyne si žalobou uplatnila voči žalovanému pohľadávku, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a/ zákona č. 7/2005 Z.z.) a ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného. Zároveň oddĺžením súd dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze. Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli dané zákonné predpoklady na zastavenie predmetného konania ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu s poukazom na ustanovenie § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.

12. Na základe uvedeného dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil (§ 449 ods. 1, 2 CSP) a konanie podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. zastavil (§ 450 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.